

Geachte voorzitter en leden van de Commissie Koninkrijksrelaties,

Recent heeft minister Knops de Tweede Kamer geïnformeerd over de voortgang in de ontwikkelingen op Sint Eustatius. Hij geeft een beschouwing aan de hand van (voornamelijk) het bestuurlijk domein, het sociaal domein en het fysiek domein. Ondanks tegenvallers hier en daar geeft de rapportage toch vooral een positief beeld.

Aan één kant wil ik liever geen afbreuk doen aan dit positieve beeld; aan de andere kant meen ik toch dat de Stataanse wereld in de rapportage door een te gekleurde bril is gezien.

Misschien moet de vergelijking die ik eerder maakte (het Romeinse rijk versus het kleine dorpje van Asterix en Obelix in Gallië dat zich stelselmatig aan de Romeinse bezetting onttrekt) serieuzer worden genomen dan dat ook ik hem aanvankelijk had bedoeld.

Immers, hier worden Nederlandse gedachten, meningen, normen en werkwijzen gemakkelijk als referentie gebruikt bij de aanpak van de lokale problematiek. Dat is weliswaar verklaarbaar - het zijn immers vooral ingevlogen Nederlandse functionarissen die "eventjes" een "klusje" komen doen - maar de vraag is of dat wenselijk is, en of het ook werkt.

In mijn gesprek met de regeringscommissaris is mij zoveel duidelijk geworden dat hij zijn opdracht ziet als een technisch georiënteerd afvinklijstje met punten als het op orde brengen van de burgerlijke stand, het op orde brengen van het financieel beheer, etc. Met de mensen op het eiland, voor zover niet werkzaam in zijn directe werkomgeving, heeft hij niet zoveel en de toekomst van het eiland alsook de herbezinning op de relatie van Sint Eustatius met Europees Nederland maken geen deel uit van zijn taakopvatting. Het gaat me wat ver om te zeggen dat die zaken hem ook geen biet interesseren, maar dat is wel de indruk die hij bij mij elke dag weer wekt. Als een echte interim-manager doet hij zijn dingetjes "in enge zin", de rest is - letterlijk - zijn zaak niet.

In mijn beleving is een goede relatie met de bevolking juist de sleutel tot succes! Vooral wanneer je je belangstellend en vragend opstelt ervaar je het snelst waar nu werkelijk behoefte aan bestaat en hoe dat het best kan worden vormgegeven. Natuurlijk, ik zal dat niet ontkennen, het financieel beheer en de burgerlijke stand moeten op orde, en ik zit niet in de materie dus ik kan hier gemakkelijk de plank mislaan, maar dat ons dorp na bijna twee jaar deze randvoorwaardelijke zaken nog niet op orde heeft, verbaast me.

Noot: Het gezegde luidt "niet wrijven in een vlek", dus ik zal er niet al te veel woorden aan vuil maken, maar verbazing is ook aan de orde bij de vaststelling dat na twee jaar betrokken partijen er niet in zijn geslaagd om ook maar enige fysiek waarneembare vordering in het wegen-renovatieproject te 'scoren'.

Zoekend naar zaken die te maken hebben met communicatie en informatie (te delen met de bevolking) stuit ik op de alinea 'Communicatieplan' (op pagina 3): zoveel mooie woorden ("strategisch plan", "huisstijl", "stroomlijnen") over uitsluitend de 'verpakking' waarbij de inhoud - de feitelijke informatievoorziening - eigenlijk niet wijzigt, verbetert, in frequentie toeneemt of wat ook. Het brengt me een ander document in herinnering, een financieel overzicht van projecten, gedateerd 11 april 2019, waarin twee projecten worden genoemd - upgradering website en vertaling website - die bij elkaar op 68 k-dollar worden geraamd, een zeker voor Stataanse begrippen meer dan alleszins ruim jaarsalaris. Wat er met dit budget is gebeurd is mij onbekend, de website www.statiagovernment.com ziet er in elk geval al die tijd ongewijzigd uit (afgezien van details als de format van de besprekingsverslagen; die waren en zijn nog steeds onbegrijpelijk maar nu is de tekst wel mooi ingekaderd).

Ik rond af. Het belang van de voortgangsrapportage lijkt me vooral gelegen in hetgeen niet is geschreven. De door Nederland geregisseerde interventie geschiedt tot op heden zonder de lokale bevolking respectvol tegemoet te treden en te betrekken bij de noodzakelijke veranderingen in de verschillende domeinen. De communicatie met de Maatschappelijke Raad van Advies is een lachertje: het is een schaamlap die suggereert dat de interventie en de daaruit voortvloeiende projecten en activiteiten in overleg plaatsvinden (en dat is absoluut niet waar). Mijn advies (wellicht te kort door de bocht maar wel uit het hart): "erken de foute start en begin opnieuw met een nieuw team".

Met vriendelijke groet,

Ir. J.H.T. (Jan) Meijer MBA,
Bellevue Road 4, Upper Round Hill,
Sint Eustatius, Caribisch Nederland.
j.m@jhtm.nl

Noot: Weliswaar realiseer ik mij dat ik in al mijn brieven bijna altijd hetzelfde thema adresseer: respect voor de Stataanse bewoners door met ze te praten over de toekomst en hoe die vorm te geven (in townhallmeetings met een open agenda), in plaats van boven hun hoofden langs te praten over hen maar met adviseurs uit - voornamelijk - Europees Nederland. Tot op heden neemt uw mijn input 'voor kennisgeving aan' zonder er werkelijk iets mee te doen. Zo gaat in een parlementaire democratie; u maakt vanzelfsprekend uw eigen afwegingen binnen het voor u liggende palet van probleem- en aandachtspunten. Vooralsnog, zo neem ik mij voor, blijf ik u informeren over mijn bevindingen ten aanzien van de bestuurlijke interventie op ons eiland en de daaruit voortvloeiende ontwikkelingen.

Noot: Het is toeval dat deze mail is verzonden op 15 december 2019: precies 65 jaar geleden werd het Statuut ondertekend. Het is mij de afgelopen jaren opgevallen dat deze dag - Koninkrijksdag - op de Caribische eilanden betekenis heeft terwijl in Europees Nederland deze dag over het algemeen ongemerkt voorbijgaat.